

Oppsummering av emneevalueringer høsten 2013

NUCLI 355 – Pasientkommunikasjon

Emneevalueringen ble gjennomført etter gjennomført undervisning og i forkant av eksamen. Et A4 ark med spørsmål ble gitt ut til studentene som fylte ut skjemaet skriftlig og anonymt der og da. Vedlagt følger en oppsummering av de utfylte arkene. 7 av 8 studenter var til stede å gjennomførte evalueringen.

På spørsmål om emnet svarte til forventningene de hadde på forhånd var tilbakemeldingene positive. En stor andel valgte å trekke frem det praktiske som en årsak til dette, ved at de fikk øvet på teoretiske kommunikative ferdigheter.

På spørsmål om noe burde vært gitt mer tid trekker enkelte studenter frem motiverende intervju (MI). Jeg tolker det dithen at de gjerne ville satt av mer tid til å øve på konkrete ferdigheter som benyttes innenfor MI. Dette kan legges inn til neste år. I tillegg så gikk dessverre en forelesning med Jane May Fjeldstad på grunn av sykdom. En student trekker frem at det kunne vært mer tid til etikk og palliativ ernæringsbehandling. I 2012 valgte jeg i samråd med Mari Kårstad å redusere fokuset på palliativ ernæringsbehandling da dette ble dekket mer i andre emner og i en studentkveld. Jeg tenker at dersom KEF'ene har anledning vil jeg bruke deres erfaring i enda større grad til neste år. Fra 2 timer til 4 timer.

Det var kun en kommentar på spørsmålet om noe var overflødig eller for langtekkelig. Studenten ønsket mer variasjon i de praktiske oppgavene, altså mer varierte rollespill. Emneansvarlig ser problemstillingen, men er bundet av formen på den teoretiske delen og mener at det mest sentrale og viktigste ved kommunikasjonsprosessen gjennomgås trinnvis og får den fulle og hele oppmerksomheten. Det er med andre ord viktigere å få på plass ferdigheter som aktiv lytting fremfor å tørrtrene skalerings spørsmål. Til neste år kan vi kanskje få til mer også av de siste, jamfør forrige avsnitt.

På spørsmål om hva de lærte mest av, trekkes rollespillene og filmgjennomgangen frem, ved at studentene blir bevisst egen kommunikasjon i lys av det teoretiske bakteppet. Enkelte trekker også frem at det er gøy å delta i egen læring, det vil si at de gir hverandre tilbakemeldinger i større grad enn at en fagperson kommer med tilbakemeldinger. Til neste år bør det derfor legges enda mer tid og klarhet i elementet innledningsvis hvor vi går igjennom hvordan tilbakemeldingsprosessen bør foregå. Andre ting som trekkes frem er variasjonen i temaer og forelesninger. Mediedagen med Marion Solheim trekkes også frem av flere og begrunnes med at det er et unikt og verdifullt innslag om en tematikk som ikke berøres ellers i studieløpet.

På spørsmål om hva studentene lærte minst av er tilbakemeldingen mindre entydige og varierende. Visse fellestrekk kan være at de savnet en praktisk del som komplimenterte de utfordrende samtalene som ble gjennomgått av foreleser og KEF. Dette er god tilbakemelding og emneansvarlig kan jobbe for å legge til et slikt element i samråd med KEF til neste år.

Studentene ble bedt om å komme med tilbakemeldinger på gjennomføringen av videopptak og gjennomgang, da gjennomføringen av dette ble trukket frem i emneevalueringen høsten 2012. Alt i alt gikk filmingen veldig bra i år, da emneansvarlig og Trygve Hausken hadde mer klare retningslinjer til studentene i år og erfaring fra året før.

- Når det gjelder selve innspillingen skriver flere at de hadde ønsket mer informasjon om pasienten på forhånd og kanskje diskutert problemstillinger rundt pasientens tilstand og livsstil. Jeg tolker det dithen at studentene kanskje ønsker å gjøre det «bedre» ved å ha mer kunnskap. Hensikten med filmingen er at studentene skal kunne bruke sine bekreftende og utforskende samtaleferdigheter. I denne settingen kan det å oppdage pasientens problemstillinger og perspektiver målet, ikke bekrefte de. Emneansvarlig mener derfor at for mye informasjon kanskje ikke er hensiktsmessig, men at akkurat dette skillet bør formidles til studentene innledningsvis slik at de ikke har unødvendige forventninger til hva de skal prestere og en negativ opplevelse av egen innsats.

- Når det gjelder selve gjennomgangen av filmingen skriver noen at de mener det ble vist for mye av hver student og at dagen med gjennomgang var langdryg. Andre skriver at de satt pris på at det ble satt av nok tid. I. Emneevalueringen fra 2012 tilsa at studentene mente de ble filmet for kort og derfor ble det vist ca. 10 minutter per student i år. Det kan være at det å gi studentene ca. 15 minutter til å spille inn film, men kun vise en 5-7 minutter på gjennomgangen er en god balanse og at emneansvarlig kan forsøke å notere seg på forhånd hvilket segment av filmen som inneholder best materiale for læring. Emneansvarlig noterer seg dette.

Pensum er en lærebok av Eide og Eide «Kommunikasjon i relasjoner» samt et kompendium som inneholder to kapitler, henholdsvis om konsultasjonen og om motiverende intervju. Kompendiet må fornyes fullstendig til neste år i samråd med fagpersoner som foreleser på emnet og gjerne utvidet. Pensumboken er skrevet på norsk og ble vurdert faset ut fra 2012 til 2013 da andre lærebøker på engelsk er tilgjengelige. Da boken fikk gode skussmål i evalueringen i 2012 ble den videreført til 2013. Pensum mottar også i år gode tilbakemeldinger og Eide og Eide anbefales brukt i 2014.

På spørsmål om tidsrammen og plasseringen av emnet er de fleste fornøyde med at det er plassert på slutten av et hektisk semester. En fordel her er at hjemmeeksamen kan gjennomføres hvor studenten er og leveres over nett. Dette forlenger juleferien. Dersom kurset lå inneklemt mellom klinisk del 1 og 2 eller i januar, slik enkelte studenter foreslår, ville ikke dette vært like optimalt. Enkelte argumenterer for at kurset burde vært før klinikk, mens andre mener det er riktig at det er plassert etter at de har gjort noen erfaringer og før de skal inn i klinisk del III. Emneansvarlig konkluderer med at det alt i alt er godt plassert.